

ХАЙ ЖИВЕ ПЕРШЕ ТРАВНЯ!

Пролетарі всіх країн, єдняйтеся!

Наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 1-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 17 (43)

Середа, 1 травня 1968 року

Ціна 2 коп.

СВЯТО ЛЮДЕЙ ПРАЦІ

У сімдесят дев'ятий раз з дня зародження і в перший раз у другому п'ятидесятиріччі нової епохи, яку відкрив Великий Жовтень, нині відзначається Першотравень.

Володимир Ілліч Ленін в одній з своїх трьох промов 1 травня 1919 року говорив, що закладена більшовиками будівля соціалістичного суспільства — не утопія, що наші діти ще старанніше споруджуватимуть цю будівлю.

Пророчи слова великого вождя і вчителя підтверджено всім життям сучасного покоління радянських людей, успіхами нашої Батьківщини в будівництві комунізму. Про це свідчить, зокрема, виробництво промислової продукції в нашій країні за перший квартал цього року, яке зросло на 9,3 процента порівняно з відповідним періодом минулого року.

Радянський народ святкує Першотравень разом з усіма людьми праці, хто бореться за кращий мир, за визволення народів від імперіалістичної експлуатації і воєн, за соціальний прогрес.

У трудящих всього світу є живе втілення їх надій — великий Радянський Союз, могутня соціалістична система. Наша країна — батьківщина весни людства. До неї сьогодні звертають свої погляди люди праці всієї планети, набираючи сил і енергії для класової боротьби, для нових битв за Мир, Працю, Свободу, Рівність, Братерство і Щастя.

І саме про це говорять першотравневий Заклик ЦК КПРС: — Хай живе 1 травня — День міжнародної солідарності трудящих у боротьбі проти імперіалізму, за мир, демократію і соціалізм!

Під знаком непорушного морально-політичного єднання радянського народу навколо партії та уряду перед першотравневим святом по всій нашій країні проходило обговорення постанови квітневого Пленуму ЦК КПРС «Про актуальні проблеми міжнародного становища і боротьбу КПРС за згуртованість світового комуністичного руху». Глибокий аналіз і оцін-

ки, які дав Пленум ЦК найважливішим проблемам сучасності, висунуті ним завдання уособлюють єдину волю партії і народу, сподівання мільйонів трудящих усіх континентів. Пленум націлив комуністів, всіх радянських людей на подальше посилення всієї ідеологічної роботи.

Разом з усіма радянськими людьми урочисто святкують Перше Травня члени Українського товариства глухих. До великого свята вони прийшли з новими успіхами в соціалістичному змаганні, в розгортанні руху за комуністичну працю. Президія Центрального правління УТОГ і президія Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств розглянули підсумки соціалістичного змагання УВП за виконання і перевиконання виробничого плану першого кварталу 1968 року. Переможцем змагання визнано колектив Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 1.

Незадовго до першотравневого свята нова група підприємств швейної галузі перейшла на рейки нової системи планування і економічного стимулювання. Це — Дніпропетровське, Житомирське, Білоцерківське, Луганське № 2, Львівське № 1, Полтавське № 1, Лубенське, Артемівське, Івано-Франківське, Харківське № 2, Кам'янець-Подільське і Чернігівське учбово-виробничі підприємства. Колективам цих та всіх інших підприємств системи УТОГ треба більше уваги приділяти зростанню продуктивності праці, кращому використанню капітальних вкладень, коштів, сировини і матеріалів, зниженню собівартості і поліпшенню якості продукції.

Новими трудовими зверненнями відповімо на першотравневий Заклик ЦК нашої партії:

— Трудящі Радянського Союзу! Вище прапор соціалістичного змагання за дострокове завершення п'ятирічного плану! Гідно зустрінемо 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна!

Переможці соціалістичного змагання

Підбито підсумки соціалістичного змагання учбово-виробничих підприємств УТОГ за виконання і перевиконання виробничого плану першого кварталу 1968 року.

Президія Центрального правління УТОГ і президія Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств визнали переможцем змагання колектив Ужгородського УВП-1 і присудили йому перехідний Червоний прапор Міністерства

соціального забезпечення УРСР і Української республіканської ради профспілок з видачею грошової премії.

Друге місце в змаганні присуджено колективу Садгорського УВП, третє — колективу Полтавського УВП-2.

Відзначено хорошу роботу в першому кварталі Бродівського, Вінницького, Житомирського і Донецького підприємств.

ЗДРАВСТВУЙ, ПЕРВОМАЙ!

В это утро
Солнце ярким светом
Озаряет всю
Мою страну,
В этот день
Народы всей планеты
Славят человечества
весну.

В этот день,
Хоть где бы я и ни
был,

Но родные
Чувствую края,
Я хочу
Сказать тебе спасибо,
Родина счастливая
моя!

Потому что ты мне
Не нарушишь
Радости труда
И мирных снов,
Потому что ты

Вселяешь в душу
Самую высокую
любовь.

Я иду
В сверкающем
просторе,
Первомайским солнцем
озарен,

А вокруг меня
Сплошное море —
Море полыхающих
знамен.

Это молодость
На всех знаменах,
Это песня
Мчится вдалеку и вширь,
Это голуби

Взлетают над
колонной,
Возвещая гордо:
Миру — мир!

Где-то в мире
Беспошадно звонко
Завывает адская
метель,

Где-то мать
Склонилась над ребен-
ком в ужасе,
Качая колыбель.

В том краю,
Где хижини и пальмы
Славят мир
Под солнцем золотым,
Гибнут дети в муках

От напалма,
Над Вьетнамом
Вьется черный дым.

Верю — ветер
Сильный и могучий
В мире
Все отжившее сметет,
Он разгонит
Грозовые тучи
С разных континентов
И широт.

Над моим родным
Любимым краем
Дали всходы
Яркие цветы:
Мы теперь
Яснее различаем
Коммунизма
Зримые черты.

И. САПОЖНИКОВ.

ПРЕЗИДИЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УТОГ

тов. ФІЛОНКУ К. В.

Колегія Міністерства сердечно поздоровляє працівників системи Товариства глухих з п'ятидесятиріччям органів соціального забезпечення. Бажаємо всім працівникам доброго здоров'я, дальших творчих успіхів в роботі по розвитку Товариства.

КОЛЕГІЯ МІНІСТЕРСТВА
СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УРСР

м. Київ,
23 квітня 1968 р.

Росія, її революційний рух завжди викликали у Маркса найживіший інтерес. Він спеціально вивчав російську мову, щоб читати російську художню та економічну літературу в оригіналах. «Я не знаю нікого, — писав Енгельс про Маркса, — хто б так добре, як він, знав Росію, її внутрішнє і міжнародне становище».

Маркс і Енгельс знали, що передові люди Росії перебували під впливом революційно-демократичних ідей М. Г. Чернишевського. Та й самі вони високо його цінили. Звертаючись до російських революційних емігрантів, Маркс писав, що праці їх учителя М. Г. Чернишевського роблять справжню честь Росії.

Великий вплив на революційно-демократичний і робітничий рух в Росії справило Міжнародне товариство робітників — І. Інтернаціонал, створений Марксом і Енгельсом. В його діяльності брали участь багато російських революційних емігрантів. У березні 1870 року було створено російську секцію Інтернаціоналу.

Видатну роль у розвитку російської громадської думки, у поширенні марксизму в Росії відіграли «Маніфест Комуністичної партії» Маркса і Енгельса, в якому було науково обґрунтовано історичну місію пролетаріату як могильника капіталізму і творця нового суспільства, керівну роль револю-

МАРКС І РЕВОЛЮЦІЙНА РОСІЯ

ційної партії робітничого класу в соціалістичній революції, і «Капітал» Маркса, де глибоко розкрито суперечності капіталізму, доведено неминучість його загибелі і заміни соціалізмом.

У 1883 році виникає марксистська група «Визволення праці», яка відіграла визначну роль у поширенні ідей марксизму в Росії. Марксистські гуртки виникають у багатьох містах країни. До одного з них вступає студент Казанського університету В. І. Ленін. Незабаром він стає видатним про-

пагандистом і теоретиком марксизму.

Блискуче оволодівши вченням Маркса, Ленін у нових історичних умовах розвиває його, збагачує геніальними висновками і положеннями, які мають неминуще значення для всього світового революційного руху.

В. І. Ленін і створена ним Комуністична партія, творчо застосовуючи марксизм до умов Росії, піднімають трудящих на переможну боротьбу за повалення капіталізму, за торжество соціалізму.

Карл Маркс і Фрідріх Енгельс глибоко вірили в революційні сили Росії. І ця їх віра виправдалась. Трудящі нашої країни під прапором марксизму-ленінізму, під керівництвом ленінської партії першими в історії людства здійснили соціалістичну революцію, побудували соціалізм і тепер упевнено йдуть до комунізму.

В. ГАЛКІН.
Доктор історичних наук.

Володимир Ілліч Ленін надавав великого значення створенню монументального пам'ятника Карлу Марксу — основоположнику наукового комунізму, геніальному мислителю, полум'яному революціонеру, вчителю світового пролетаріату.

У розмові з А. В. Луначарським у 1920 р. В. І. Ленін висловив думку, що при створенні такого пам'ятника художник повинен враховувати, щоб було таке враження від Карла Маркса, яке залишають його хороші портрети. Думка В. І. Леніна була повністю врахована і практично здійснена.

На фото: пам'ятник К. Марксу в Москві.

ВПЕРЕД, ВПЕРЕД...

Кожен рядок, написаний про К. Маркса — основоположника наукового комунізму, завжди сприймається з величезною увагою, інтересом. І кожного разу, навіть перечитуючи вже прочитане, відкриваєш для себе щось нове, важливе, повчальне.

Багатьом, мабуть, відома трилогія Г. Серебрякової «Прометей». Пропонуємо уривок з першої книги трилогії, в якому йдеться про події 1842 року — період кипучої діяльності К. Маркса в «Рейнській газеті».

...Розбуджений шумом вулиці, сердито шльопавши босими ногами, Карл шльопав зачиняє жалюзі, але спати не може. Стільки нових дум і турбот! Стіл його, як завжди, завалений книгами і густо списаними аркушами нанеру.

З маленької мансарди на тихій околиці Кельна примружені чорні зірками, як у орла, очима оглядає він світ,

шукає, непокірний, невгамовний, відповіди на все зростаючі земні суперечності.

Юний полководець, який ще не знайшов своєї армії, ще не визначив мети майбутніх походів та боїв.

Перше ніж піти до редакції, на якій тепер головним чином зосереджені всі думки молодого доктора юридичних наук, він іде в ресторанчик, що в за-

вулку біля собору.

За кавою Карл не перестає читати. Переглянувши купу газет, він підхоплюється і з чашкою в руці біжить до сусідніх столів шукати журналів. Поринувши в свої думки, він засуває в кишеню серветку замість хусточки... Звичайно до столу Карла сідать Рутенберг. Тоді газети відкладаються вбік і починається неспокійна розмова...

«І з такими людьми я збираюся йти в бій!» — думає він, відвернувшись від Рутенберга.

— Ти консервативний, — вів далі Адольф, — ти не осягнув серцем комуністичного світогляду, ось у чім твоя біда.

— Ах, он воно що! — Карл раптом зовсім заспокоївся і

посміхнувся. — Справді, я вважаю неморальним контрабандне підсовування нових світоглядів у поверховому базіканні про театральну постановку і останні жіночі моди. Немає нічого небезпечнішого, ніж неучтливості. Соціалізм і комунізм! — Карл говорив все більш уривчасто. — Та чи знаєш ти, що значать ці слова, які скарби для людства, який порох криється в цих словах? Я відповім тобі тими самими словами, що й старий нахабний кумасі — «Аугсбурзькій газеті»...

— Знаю, знаю їх напам'ять! Це з приводу того, на практичній спробі комунізму можна відповісти гарматами, але ідеї, які оволодівають нашим розумом, підкорили наші переконання, скували нашу совість, — ось ланцюги, яких не зірвеш, не розірвавши серця; це демон, яких людина перемагає, лише підкорившись їм. Адже так?

— Браво! Цього разу ти майже не перебрехав моїх думок. Але зараз я мав на увазі інше. Комунізм не можна ні визнати, ні відкинути на основі салонного базікання. Жоден світогляд не живе більше землею, ніж цей, а ти знаєш, — я не раз доводив тобі, — що, навіть критикуючи релігію, ми повинні критикувати політичні умови.

— До речі, — сказав Рутенберг покірно, — як тобі відомо, з учорашнього дня я більше не редактор «Рейнської газети». Говорять про тебе... Що ж! Бажаю успіху.

Карл провів очима сутулу постать Адольфа. Було щось жалюгідне, невпевнене, розгвинчене в його ході. Кінець! З Рутенбергом відходило минуле. Ще одна дружба розсипалася на порох. Умерла.

Карл не сумував. Той, хто не міг бути його соратником, не був для нього і другом...

РАДЯНСЬКОМУ СОЦІАЛЬНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЮ—50 РОКІВ

П'ятдесят років тому, 26 квітня 1918 року, Володимир Ілліч Ленін підписав Декрет про перейменування Народного комісаріату державного піклування в Народний комісаріат соціального забезпечення. Перейменування було викликане тим, що існуюча назва Комісаріату не відповідала соціальному розумінню завдань соціального забезпечення і була пережитком старого часу.

Нині трудящі нашої країни відзначають 50-річчя соціального забезпечення в СРСР. Редакція газети «Наше життя» звернулася до першого заступника міністра соціального забезпечення Української РСР тов. Москальця К. Ф. з проханням прокоментувати суть і значення цієї історичної дати.

Нижче друкуємо бесіду тов. Москальця К. Ф. про соціальне забезпечення в нашій країні, і, зокрема, в Українській РСР.

Право радянських громадян на матеріальне забезпечення в старості, інвалідності і у випадку втрати працездатності — одне з найважливіших завоювань Великої Жовтневої соціалістичної революції. «Це право, — говориться в Конституції СРСР, — забезпечується широким розвитком соціального страхування робітників і службовців за рахунок держави, безплатною медичною допомогою трудящим, наданням в користу-

вання трудящих широкою мережі курортів».

В основу радянського страхування лягла ленінська робітнича страхова програма, проголошена в 1912 році на Празькій конференції.

Одним з найважливіших документів перших років Радянської влади є Декрет Ради Народних Комісарів від 31 жовтня 1918 року про соціальне забезпечення трудящих. Це був перший законодавчий акт, який поклав початок принципово новій системі соціального забезпечення трудящих.

Зрозуміло, що в перші роки після перемоги соціалістичної революції, коли довкола панували розруха, голод, коли на Радянську владу з усіх боків повзла контрреволюція і інтервенція, наш уряд ще був не-

спроможний зразу вирішити всі проблеми соціального забезпечення. Тоді одним з невідкладних завдань була організація широкої допомоги непрацездатному населенню — жертвам війни, контрреволюції і погромів, біженцям, скаліченим дітям-сиротам, матерям, вдовам і т. ін.

У січні 1928 року вперше було введено пенсійне забезпечення по старості незалежно від стану працездатності. Був також здійснений перехід до обчислення розмірів пенсій в залежності від індивідуального заробітку трудящих.

Постійно піклуючись про покращання умов життя народу, про здоров'я і працездатність трудящих, Комуністична партія Радянського Союзу на XX з'їзді накреслила широкую програму розвитку соціального забезпечення і, зокрема, пенсійного забезпечення трудящих. 14 липня 1956 року було прийнято Верховною Радою СРСР Закон про державні пенсії, який докорінно поліпшив пенсійне забезпечення трудящих нашої країни, значно підвищивши розміри пенсій і розширивши коло осіб, які мають право їх одержувати.

Можна з певністю сказати, що 1964—1967 роки ввійшли в історію радянського соціального забезпечення, як роки знач-

них досягнень в справі покращання матеріального добробуту трудящих нашої країни взагалі і покращання пенсійного забезпечення зокрема.

У 1965 році здійснено підвищення мінімальних розмірів пенсій інвалідам I і II груп та сім'ям, які втратили годувальника. З 1 травня 1965 року змінений порядок виплати пенсій інвалідам III групи Великої Вітчизняної війни, які працюють. Тепер пенсія їм виплачується в розмірах, які не нижче встановленого мінімуму по III групі інвалідності.

Ці та інші заходи істотно поліпшили матеріальне становище мільйонів радянських людей.

1965 рік ознаменувався ще однією подією, що відіграла значну роль в дальшому розвитку пенсійного забезпечення громадян СРСР. З 1 січня 1965 року вступив у силу Закон про пенсії і допомогу членам колективів.

Зовсім іншу картину являє собою система соціального забезпечення трудящих в буржуазних країнах. Там система соціального забезпечення підпорядкована монополіям і перетворена в джерело збагачення гнобителів за рахунок трудящих.

Якщо в нашій країні соціальне забезпечення і соціальне страхування здійснюється повністю за рахунок держави і суспільних фондів, то в капіталістичних країнах ці фонди створюються за рахунок внесків самих трудящих. Причому, процент внесків на соціальне страхування з часом зростає, тому вони для трудящих перетворилися в важкий податок. У США ці внески складають від 3,6 до 6,5 процента заробітку, в Англії — 3,2—7,8 процента, в ФРН і Австрії — 7 процентів.

Крім того, в капіталістичних країнах соціальним забезпеченням трудящі охоплені не повністю; в ряді країн пенсійне забезпечення взагалі не поширюється на осіб, зайнятих в сільському господарстві або поширюється тільки на частину їх.

У цілому ж ряді капіталістичних країн з слабо розвинутою економікою взагалі відсутня будь-яка система забезпечення трудящих у старості. В інших буржуазних країнах високий вік, необхідний для призначення пенсії по старості, та інші обмеження (ценз осідлості і т. ін.) призводять до зменшення кількості осіб, забезпечуваних пенсіями. Так, наприклад, в ФРН, Англії, Бельгії пенсія чоловікам призначається в 65

ДЕВІЗ СТІННІВКИ: П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

Стінній газеті — двадцять років. З невеличкої стіннівки, в якій вміщалося 5—6 заміток, виросла великоформатна, хороше ілюстрована фотографіями і малюнками стінна газета «За комуністический труд» — орган партійної, комсомольської, профспілкової і утигівської організації Львівського УВП № 1.

За ці роки, особливо за останнє десятиріччя, виріс актив газети. Нам пишуть робітники і робітниці, інженерно-технічні працівники і службовці. Тісний зв'язок з газетою тримають педагоги школи робітничої молоді, учні школи-інтернату для глухих, працівники обласного відділу УТОГ і Будинку культури.

Тематика вміщених матеріалів дуже різноманітна. Газета відкликається на найважливіші події виробничого життя; висвітлює питання виконання планів, впровадження нової системи планування та економічного стимулювання, боротьби за підвищення продуктивності праці і поліпшення якості продукції, раціоналізації та випахидництва тощо. Не проходить газета мимо порушень трудової дисципліни, гостро критикує бракоробів і ледарів.

Висока нагорода — пам'ятний Червоний прапор ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР і Української республі-

канської ради профспілок — зобов'язує наш колектив працювати ще краще, боротися за високу культуру виробництва, за дострокове виконання завдань п'ятирічки, за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Не випадково наша газета обрала собі девіз: «П'ятирічку — достроково!» В цьому плані ми систематично подаємо матеріали, ведемо рубрики, оформляємо підбірки.

Партійна організація УВП багато приділяє уваги стінній газеті. На досвіді роботи найстаріших активістів нашої газети тт. Гайворонського, Загороднюка, Динкевича, Савченка та багатьох інших вчиться молода зміна робкорів.

Для покращання роботи газети ми намічаємо організувати семінар робкорівського активу, на якому підведемо підсумки роботи, обміняємося досвідом і накреслимо найближчі завдання газети.

Л. АЛФІМОВА.
Редактор стінної газети «За комуністический труд».

КОЛГОСПНИЙ МОЛОКОВОЗ

Ось і прийшла весна. Після довгої зими прихід її особливо радісний. Прихід весни — це новий етап розгортання боротьби за хліб, м'ясо, молоко в третьому році п'ятирічки.

...Іде розмоклим шляхом віз, доповня завантажений бідонами із свіжонадоеним молоком. На возі — молоковоз Микола Бондаренко з когоспу ім. Толбухіна Зінківського району. Важкий 12-ти кілометровий шлях, а треба ж двічі на день відвезти молоко з ферми на маслозавод. За 12 років роботи молоковозом Микола перевіз стільки молока, що з нього утворилася б молочна ріка.

Завжди привітний, веселий,

щирий серцем, Микола постійно ранком приходить на ферму. Допомагає дояркам приготувати корм, навантажує бідони з молоком для відправки. Всяка робота на фермі йому доводиться. Працьовитий і стараний, він сумлінно ставиться до дорученої йому справи.

В будь-яку погоду, і в дощ, і в сніг, і під палючим сонцем везе, поспішаючи, Микола молоко, не даючи йому зіпсуватися: це ж на нього чекають в дитячих яслах, дитсадках, лікарнях. Задоволені його роботою і робітники цеху ширпотребу маслозаводу. Доставка завжди вчасна, посуд чистий, продукція доброї якості.

Зараз на фермі гаряча пора — отел; часто і вночі Миколі доводиться залишатися в корівнику, допомагати дояркам. Погліб'я молодняка щодня збільшується, прибуває й молоко. От і працює Микола Бондаренко, не рахуючись з часом, віддаючи всі свої сили і вміння роботі.

За чесну і сумлінну працю шанують його в колгоспі. І в клубі глухих він завжди бажаний гість.

Торік Миколу Бондаренка було нагороджено премією, його ім'я серед кращих на колгоспній Дошці пошани.

Н. АКСЮК.
Наш нештат. кор.
м. Зінків.

років, а жінкам — в 60 років. Ще вищий пенсійний вік в Норвегії і Канаді: там і для чоловіків і для жінок вік однаковий — 70 років.

Соціальне забезпечення і соціальне страхування, яке гарантує повне матеріальне забезпечення на всі випадки втрати працездатності, можливе лише в країні переміжного соціалізму.

Але система заходів по забезпеченню старості і непрацездатності не вичерпує собою абсолютного поняття соціального забезпечення.

У нашій країні поряд з грошовими виплатами існують й інші форми піклування про людину (безплатна медична допомога, путівки в санаторії і будинки відпочинку, створення будинків для престарілих та інвалідів тощо).

Отже, в нашій країні кожен, хто чесно працює, знає, що старість його буде забезпечена, а у випадку хвороби, інвалідності він також не залишиться без засобів для існування.

Пенсійне забезпечення, протезування, допомога інвалідам у раціональному трудовлаштуванні, утримання престарілих в будинках-інтернатах — всі ці та інші види соціального забезпечення з року в рік розвиваються і удосконалюються. Про це красномовно свідчать директиви по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1966—1970 роки, які було прийнято ХХІІІ з'їздом КПРС.

Рішення вересневого (1967 року) Пленуму ЦК КПРС — ще одне свідчення того, що соціальне забезпечення в нашій країні, як система державних і громадських заходів, здійснюється у відповідності з програмними рішеннями Комуністичної партії і є найважливішою частиною соціальної політики КПРС і Радянського уряду.

З розвитком державного соціального страхування та соціального забезпечення трудящих нашої країни тісно пов'язаний розвиток лікарсько-трудої експертизи, як окремого напрямку в медицині.

Радянська влада створює інвалідам, зокрема тим, які втратили зір і слух, усі умови, щоб вони відчували себе повноцінними людьми, брали активну участь у комуністичному будівництві. Інвалідам, що втратили слух і зір, виплачується пенсія і вони мають можливість працювати. Цього немає і не може бути в жодній капіталістичній країні.

Система Українського товариства сліпих об'єднує 106 виробничих і територіальних первинних організацій, членами її є 22000 чоловік. Товариство має 74 учбово-виробничих підприємств і 15 філіалів. Вони систематично перевиконують плани випуску продукції і завдання по зниженню її собівартості.

Система Українського товариства глухих має 46 учбово-виробничих підприємств з річ-

ним випуском валової продукції близько 37 млн. карбованців та 276 культурно-освітніх закладів.

Товариством глухих приділяється багато уваги підготовці кваліфікованих робітників різних професій. Готують поповнення робітничому класу як самі учбово-виробничі підприємства Товариства, так і професійно-технічні училища. Учнів групового виробничого навчання знаходяться на повному утриманні Товариства (безкоштовне харчування, обмундирування, гуртожитки і т. ін.).

Багато приділяється уваги Товариством глухих покращанню умов життя. На житлове будівництво кожного року виділяються великі кошти. Лише за останнє семиріччя побудовано 27 житлових будинків.

Комуністична партія і Радянський уряд високо оцінили роботу працівників органів соціального забезпечення. За досягнуті успіхи в ювілейному році тільки по Українській РСР нагороджено орденами і медалями 187 чоловік.

На велику турботу Комуністичної партії і Радянського уряду про благо народу працівники органів соціального забезпечення докладуть всіх зусиль, щоб з честю виконати покладені на них почесні обов'язки по соціальному забезпеченню трудящих і зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна новими успіхами в своїй роботі.

НАШІ ДРУЗИ — РОБІТНИЧІ І СІЛЬСЬКІ КОРЕСПОНДЕНТИ

П'ятдесят шість років тому, 5 травня 1912 року, вийшов у світ перший номер газети «Правда», засновником якої був Володимир Ілліч Ленін. Збулася мрія Володимира Ілліча про те, що настане час, коли вся Росія вкриється сіткою робітничих організацій з робітничими газетами.

Нині у нашій країні виходять тисячі газет і журналів з мільйонними тиражами. Тільки на Україні разовий тираж республіканських, обласних, міських, міжрайонних і районних газет становить біля 17 мільйонів примірників. На Україні видається понад 2600 газет. Разовий тираж журналів — 6,5 мільйонів примірників.

Наша преса стала справді народною, масовою, активною політичною силою, яка благотворно впливає на всі сфери життя. З року в рік зростає число передплатників. В цьому році трудящі України передплатили 50 мільйонів примірників періодичних видань.

Комуністична партія високо цінує труд журналістів. Високими урядовими нагородами відзначено цілий ряд республіканських і обласних газет. Грамотами Президії Верховної Ради УРСР нагороджено великий загін журналістів України, багатьом присвоєно почесне звання Заслуженого працівника культури нашої республіки.

Високі нагороди Батьківщини зобов'язують ще краще висвітлювати і пропагувати на сторінках газет хід соціалістичного змагання, боротьбу трудящих України за дострокове виконання завдань п'ятирічки.

Великі і складні питання політики вирішують Радянська преса. Сила її ідейного впливу неоспорима, бо вона є виразником дум і життєвих інтересів народу, тісно зв'язана з ним. Цей зв'язок постійно підтримують робітничо-селянські кореспонденти, спираючись у свою чергу на широкий актив трудівників промислового і сільськогосподарського виробництва.

Посильний вклад в загальний доробок газетярів республіки вносить і газета «Наше життя» — орган Центрального правління УТОГ. Насамперед, хочеться сказати тепле слово про наших нештатних робітничих і сільських кореспондентів, які беруть активну участь у висвітленні на сторінках газети питань виробничого життя колективів УВП, масово-політичної і виховної роботи, яку ведуть місцеві організації Товариства серед трудящих глухих міста і села.

Відзначаючи роботу своїх нештатних кореспондентів, редакція газети «Наше життя» висловлює широкі подяки товаришам:

Агажанову Г. Х. (м. Львів), Аріну А. О. (м. Славути, Хмельницька обл.), Алфімовій Л. Ф. (м. Львів), Аксюк Н. В. (м. Зінків, Полтавська обл.), Беккерману Е. Д. (м. Запоріжжя), Бедран М. К. (м. Дніпропетровськ), Гольденбергу Й. Б. (м. Київ), Гольдману Р. Я. (м. Дніпропетровськ), Геру Ю. Ф. (м. Одеса), Глодін М. П. (м. Луцьк), Динкевичу І. С. (м. Львів), Дуценко І. І. (м. Одеса), Даниліну В. І. (м. Дрогобич), Жадану М. О. (м. Чернігів), Здоровило М. Ф. (м. Київ), Клейману Й. І. (м. Хмельницький), Курашову О. В. (м. Чернівці), Куркіну П. С. (м. Київ), Климку О. І. (м. Чернівці), Котько Т. П. (м. Полтава), Кисельову С. П. (м. Хмельницький), Лисюку Г. М. (с. Сергіївка, Софіївський р-н, Дніпропетровської обл.), Лужкову М. Г. (м. Лебедин), Людвіку В. Г. (м. Одеса), Мордушенку С. М. (м. Запоріжжя), Марковій А. П. (м. Олександрія, Кіровоградська обл.), Мишинцеву А. К. (м. Суми), Нирову С. П. (м. Вінниця), Оніщенко С. М. (м. Глухів), Овчаренку Л. К. (м. Олександрія), Пушину Е. І. (м. Київ), Перейбийні Т. В. (м. Донецьк), Погрібній Л. Г. (м. Кіровоград), Парчевській Л. Г. (м. Одеса), Писичу Ф. П. (м. Лебедин), Радомській Л. Я. (м. Донецьк), Роніалю Г. М. (м. Миколаїв), Рябкіну Е. С. (м. Київ), Сквородникову Р. М. (м. Ялта), Стужко З. В. (м. Ізюм), Симоненку А. Ф. (м. Харків), Стародубцеву В. С. (м. Ужгород), Смирновій І. Г. (м. Чернівці), Сапожникову І. А. (м. Київ), Суханову О. О. (м. Одеса), Тверській О. Д. (м. Житомир), Топчієву Ф. Т. (м. Хмельницький), Трохимцю О. П. (м. Житомир), Фомичовій В. Г. (м. Красноград, Харківська обл.), Хизовій А. С. (м. Харків), Холодєєву М. І. (м. Херсон), Чернобай О. С. (м. Кременчук), Штомпелью І. І. (м. Черкаси), Шалову О. П. (м. Львів), Яциківській О. Ф. (м. Івано-Франківськ).

У цей день наше тепле слово і сердечна подяка вам, друзі-поліграфісти з Київського УВП-3, товариші: Сенча Г. І., Шведова В. В., Ключкова Т. А., Пругло М. К., Меліхова Т. Ф., Панкова А. П., Козлова Л. А., Богдан П. В. Це вашими руками, вашими турботами оформляється і дістає путівку в життя газета.

В День преси бажаємо вам, друзі, доброго здоров'я, нових творчих успіхів у роботі.

Редакція газети «Наше життя» впевнена в тому, що наші нештатні кореспонденти і надалі будуть брати активну участь у висвітленні багатогранного життя нашого Товариства, сприятимуть достроковому виконанню завдань п'ятирічки, щоб гідно зустріти 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

С. ГЕЙСМАН.

Голова групи народного контролю Одеського обласного відділу УТОГ.

Сила народного контролю

Наша група народного контролю при Одеському обласному відділі УТОГ складається з 7 чоловік. Щоквартально, при активній допомозі парторганізації, обласного відділу УТОГ ми розробляємо план роботи. А в кінці кожного кварталу звітуємо про його виконання.

Чим же зайняті народні контролери? Перевіряють діяльність первинних організацій УТОГ, беруть участь в інвентаризаційних комісіях при переобліку матеріальних цінностей, перевіряють правильність розгляду та обліку скарг і заяв членів Товариства, стан у гуртожитках тощо. Цим ми дуже допомагаємо обласному і районним відділам в їх роботі.

Наша група поставила перед собою завдання — не лише виявляти недоліки у діяльності

Наше Життя 3

1 травня 1968 року.

УДОСКОНАЛЮВАТИ ОРГАНІЗАЦІЙНУ І МАСОВО- ПОЛІТИЧНУ РОБОТУ

По-діловому, принципово і на високому ідейному рівні проходила конференція Київського обласного відділу УТОГ. З доповіддю про роботу за звітний період виступила голова обласного відділу УТОГ Г. І. Набоченко.

— Вся діяльність учбово-виробничих підприємств у звітному періоді, — говорить доповідач, — проходила під знаком боротьби за виконання рішень XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду КП України. Всі підприємства з честю справились із завданнями перших двох років п'ятирічки. Виробничі завдання 1967 року виконано достроково. У великій трудовій сім'ї 483 чоловіки — ударники комуністичної праці, гвардійці виробництва, з яких беруть приклад, переймають їх досвід товариші по спільній роботі.

Ті, що виступали в дебатах, відмічали і виробничі успіхи сільських трудивників — членів УТОГ. За сумлінну працю 52 чоловіки були нагороджені Грамотами Міністерства сільськогосподарства Української РСР.

Значне місце в доповіді і в промові делегатів було відведено питанням ідейного виховання, масово-політичній і організаційній роботі серед трудящих. Повністю ліквідовано неписьменність серед глухих. У вечірніх школах робітничої молоді і заочній школі навчаються 136 чоловік, у спеціальних середніх учбових закладах — 40 і вузах — 8 чоловік.

Більше уваги в закладах

В обстановці великої активності і діловитості пройшла конференція Дніпропетровського обласного відділу УТОГ.

У доповіді голови обласного відділу Г. М. Пушанко і у виступах делегатів центральне місце зайняли питання виробництва, підвищення продуктивності праці, капітального і житлового будівництва, переведу учбово-виробничих підприємств на нову систему планування та економічного стимулювання.

Колективи Дніпропетровського і Дніпродзержинського підприємств широко розгорнули соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки — до 7 листопада 1970 року.

У звітному періоді зміцнювалась матеріальна база учбово-виробничих підприємств. В капітальне будівництво вкладено суми, які перевищують витрати на ці ж цілі за останні 10 років. Побудовані нові підприємства і житлові будинки на 55 квартир у Дніпродзержинську. Новий будинок культури із спортивним залом споруджено в Дніпропетровську. Ведеться будівництво клубу на 100 місць.

Відбулася конференція Вінницької обласної організації УТОГ. З доповіддю про роботу правління за звітний період виступив голова обласного відділу Ю. В. Найдорф.

Чимало зроблено за звітний період відділами, первинними організаціями і закладами культури УТОГ для перетворення в життя рішень партії і уряду, а також постанови VII з'їзду УТОГ.

Велику увагу на конференції було приділено питанням виробничо-господарчої діяльності, трудовому вихованню членів УТОГ. На конференції наводились переконливі цифри і факти щодо успішної роботи учбово-виробничого підприємства, що перейшло у минулому році на нову систему планування та економічного стимулювання. Економічна реформа підняла відповідальність виробничників за виконання плану.

культури приділялося лекційній пропаганді, організації тематичних вечорів, екскурсій і культурних походів, показу художніх фільмів тощо.

Порівняно з минулими роками, значно зріс рівень художньої самодіяльності. Народний самодіяльний театр Київського палацу культури удостоєний диплома I ступеня.

Делегати конференції вказували на недоліки, які ще мають місце в роботі обласного і низових відділів, учбово-виробничих підприємств і закладів культури.

Товариші Карук і Лісних критикували обласний відділ УТОГ за слабку роботу з молоддю, за повільне висування молодих кадрів на відповідальну роботу.

Про недоліки в організації спортивної роботи йшлося у виступах делегатів тт. Марченка, Рибальченка та інших.

Всього в обговоренні звітної доповіді взяло участь 17 делегатів.

З промовою на конференції виступив голова президії Центрального правління УТОГ К. В. Філонок.

Конференція одноголосно прийняла рішення, спрямоване на подальше покращання роботи обласного відділу УТОГ.

Обрано новий склад правління, ревізійної комісії і делегатів на VIII з'їзд УТОГ.

На організаційному пленумі головою обласного відділу УТОГ обрано Г. І. Набоченко.

С. ГУБКІН.

в Нікополі. На будівельному майданчику розгорнулися роботи по вводу в експлуатацію другої черги Дніпродзержинського УВП.

Проведено значну організаційну роботу. Всі члени Товариства об'єднані в первинні організації глухих. За час, що минув від останніх виборів, створено 40 нових первинних організацій. Тепер їх у нас — 96. Керівництво ними здійснюють передовики виробництва.

Деяких успіхів досягнуто в культурно-виховній роботі. Молодь приймає активну участь в обласних і республіканських оглядах художньої самодіяльності. Кращих з них відзначено дипломами.

Делегати висловили думку, що все зроблене — тільки початок, що треба працювати краще, не зупинятись на досягнутому.

З промовою на закінчення виступила заступник голови президії Центрального правління УТОГ М. І. Неплюй.

На конференції обрано новий склад правління, ревізійну комісію обласного відділу і делегатів на VIII з'їзд УТОГ. Головою обласного відділу обрано Г. М. Пушанко.

Доповідач і промовці говорили про успіхи в організаційній і масово-політичній роботі. У практику входять нові форми і методи виховної роботи в клубах і будинках культури. Якразішою і переконливішою стала агітація і пропаганда. Значно виріс клубний актив.

По-діловому, критично оцінюючи досягнуте, делегати вказували на недоліки в роботі правління, вносили пропозиції. Вказувалося на те, що мало приділяється уваги молодим робітникам відділів і культурних установ, підвищенню їх кваліфікації, слабо зростає культурно-освітня база, що в керівництві ще не позбулися застарілих форм і методів, дуже мало творчих пошуків.

Обрано новий склад правління і ревізійної комісії обласного відділу. Головою правління обрано Ю. В. Найдорфа.

А. САВИЦЬКИЙ.

ТОКАР ПЕТРО МАРУШЕНКО

Він стоїть біля верстату, плечистий, задуманий. А може, це — просто звичайна уважність. Адже він ніколи не робить браку; всі виготовлені ним деталі високої якості.

Рівно та ритмічно гуде верстат. Петро Григорович Марушенко, який досконало вивчив його, любить працю, свою професію токаря. Відмінним токарем він став не зразу. За плечима — 17 років безперервної роботи біля верстату. Ще повчачком поступив на Запорізький учбово-виробничий комбінат глухих і подовгу дивився на роботу кращих токарів. Уважно, наполегливо вчився професійній майстерності. Навіть і зараз щорічно підвищує її на курсах тут же, на УВП. Веде курси досвідчений інструктор токарної справи Василь Федорович Биковець — член УТОГ.

Коли на ювілейному вечорі, присвяченому 50-річчю Велико-го Жовтня, знатному токарю вручали почесну грамоту та цінний подарунок, майстер-комуніст Петро Андрійович Гордієнко, що пройшов ратний шлях воїна від берегів Волги до Берліна, першим міцно потиснув йому руку. Така сердечна чуйність з боку товариша по роботі зворушила Петра Григоровича.

Любов до токарної справи він прищепив багатьом молодим робітникам. Серед них — Вакуленко, Тарасенко та інші. Вони зараз добре працюють та добрим словом згадують свого наставника.

За працювистість та сумлінне ставлення до дорученої справи адміністрація УВП не раз преміювала його. Вже багато років підряд фото П. Марушенка не сходять з дошки пошани УВП. Зараз він, сповнений рішучості закінчити п'ятирічку достроково, щоденно перевищує норми виробітку на 120—125 процентів.

...Робочий день закінчено. П. Марушенко востаннє мікрометром обмірює шойно обточену деталь. Все в порядку, відхилень нема. Адже виготовляє він деталі для ремонту штамтів, різних пристосувань та технічного обладнання, які особливо вимагають високої точності обробки. Це — пуансони, матриці тощо. І приємно усвідомлювати, що в продукції Запорізького УВП, яка розходиться по всій країні та користується високим попитом, вкладено і частку праці П. Марушенка.

На цьому можна було б поставити крапку. Але треба сказати ще декілька теплих слів про його сім'ю. Чудесна це

П. Г. МАРУШЕНКО

сім'я! Дружина Петра Григоровича — педагог вечірньої школи робітничої молоді глухих, бере активну участь в громадській роботі. Син Олег — технік-будівельник. Добре працює та ще й вчиться на другому курсі вечірнього факультету Машинобудівного інституту.

Ось зібрались вони за обіднім столом, діляться новинами, розповідають про свої успіхи. Потім розгортають шойно одержані газети.

Прочитавши передову «Правди», Петро Григорович Марушенко задоволено промовляє:

— Добре справи ідуть у нашого народу. Є в цьому і наш внесок. Вірно?

Вірно, Петро Григорович! Дуже вірно.

С. МОРДУШЕНКО.
Наш нештат. кор.

м. Запоріжжя.

А ЗА ВСЕ: СПАСИБІ!

Вироста я в селі і разом з батьками працювала в колгоспі. Та ось в 1960 році обласний відділ УТОГ допоміг мені влаштуватися на Чернігівське учбово-виробниче підприємство, яке нині стало для мене рідною домівкою. Восьмий рік я зустрічаю з своїми новими друзями Першотравень, свято щастя людського. І відверто скажу, що для мене рік прийдешній не схожий на попередній. Ось про те, як люди мені допомогли вирости, стати робітницею, і хочеться розповісти.

Багато сили і старання доклали вони за ці роки, щоб навчити мене міміки. Бувало, в нашій кімнаті гуртожитку, де я жила до пізньої ночі не гасло світло. Параска Повжик, Катерина Пильник, Ганна Бабич та інші дівчата не відходили від мене, передаючи свої знання. Трудно мені тоді давалася та наука. А навчати їм мене було ще трудніше.

Не легше давалося мені вміння працювати і в цеху.

Перший рік вчилася працювати на гудзиковій машині, потім перевели на іншу операцію — шила вже рукавиці, наплечники. Одним словом, стала виконувати самостійно всі опера-

ції. Десь появилася впевненість у своїх силах, віра у те, що і я можу бути такою, як всі. І віру, що впевненість, безперечно, прищепила мені, в першу чергу, наш бригадир Катерина Пильник, яка нині працює змінним майстром учбово-виробничого підприємства.

Прийшла до мене цієї весни ще одна радість: нині закінчую восьмий клас вечірньої школи глухих. Навчилася трохи читати і писати. А ще ж недавно я була зовсім неписьменною.

Ніколи запитують, а що мені найбільше подобається в житті? скажу відверто — спорт. Люблю брати участь у спортивних змаганнях, відвідувати секцію з бігу; подобається і баскетбол. Правда, успіхи мої ще не такі значні, але вже є: в Чернігові зайняла серед глухих перше місце з бігу на 400 метрів.

Приємно, коли тебе оточують хороші люди, коли вони тобі в усьому допомагають. Такими є мої друзі в гуртожитку і на підприємстві. І за все те, що вони зробили для мене, у цей святковий день хочеться сказати: велике спасибі!

У. БАБИЧ.

Швєя Чернігівського УВП.

ШАХИ

НА ПЕРШІСТЬ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Відбувся шостий тур на першість Радянського Союзу з шахів серед чоловіків, який проходить у Мінському палаці культури БілТОГ.

Команду УТОГ представляють Зуєв (Київ), Глушенко (Дніпропетровськ), Кейрих (Харків), Семчишин (Івано-Франківськ).

Кишинь Зуєв йде без поразок. Він виграв чотири партії і дві звів у нічию.

3½ очка у Глушенка і по 2½ очка — у Кейриха і Семчишина.

Редактор В. ПІТЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3,
Зам. 467—5065, 68 р.